

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219200384
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8219200384.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: P. Č., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., o zaplatenie 417,08 Eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 90,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,03 Eura za obdobie od 23.5.2017 do 21.8.2017 a úrokom z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 90,- Eur od 22.8.2017 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcom rozsahu žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 25.2.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 417,08 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne a úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 417,08 Eur od 5.6.2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.050,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dovŕšení dlžnej sumy 1.050,- Eur ročný úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 417,08 Eur do zaplatenia, ďalej náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky v sume 46,16 Eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril 21.8.2014 so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.050,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36-tich mesačných splátkach vo výške po 37,28 Eur, termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, dohodnutého v zmluve. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 18 o viac ako tri mesiace napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 19.5.2016. V súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 5.6.2016, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, je od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 417,08 Eur (žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 925,- Eur). Žalobcovi ďalej vznikol nárok na zmluvnú pokutu podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 417,08 Eur od 5.6.2016 do zaplatenia a úrok z omeškania. Žalobca zaslal žalovanému viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím rozhodcovského konania, žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu, ako to

vyplýva z Karty klienta - evidencie žalobcu o úhrade splátok. Okrem písomných upomienok bol žalovaný opakovane vyzvaný na splnenie jeho povinností, a to formou zaslania krátkych textových správ (sms správy), resp. pri telefonickom príp. osobnom kontakte, napriek čomu zo strany žalovaného nedošlo k splneniu jeho záväzkov. V nadväznosti na zaslanie Pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojím právnym zástupcom si žalobca uplatnil aj náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s týmto písomným uplatnením nárokov voči žalovanému. Výška tejto náhrady zodpovedá sume tarifnej odmene vo výške 35,86 Eur a paušálnej náhrade advokátovi vo výške jedného režijného paušálu v sume 10,30 Eur.

3. Žalovaný sa na výzvu súdu k žalobe doručenej mu 7.6.2019 písomne vyjadril podaním z 13.6.2019 doručeným súdu 13.6.2019. Vo vyjadrení poukázal na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) uvedené v § 9 ods. 2 písm. f), j) a k). Poukázal na to, že uvedenie vyššie uvedených údajov v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nie je možné akceptovať ako splnenie si zákonnej požiadavky, keďže písomná forma zmluvy vrátane povinných zákonných náležitostí musí byť dodržaná aj v procese kontraktácie jednotlivých náležitostí zmluvy. Pokiaľ spolu s vyššie uvedenou zmluvou žalobca žiadal v zmysle oznámenia aj splátku podľa dohody o poskytnutí služby vo výške 25,48 Eur mesačne, tvrdil, že mesačná splátka úveru bola v skutočnosti vo výške 62,76 Eur a z tohto dôvodu reálna výška RPMN predstavovala 83,02 % a nie deklarovaných 20,92 %. Ďalej z listín predložených žalobcom vyplýva aj skutočnosť, že žalobca žalovanému neposkytol sumu v celej výške 1.050,- Eur, ale len sumu 1.015,- Eur. Neposkytnutie celej čiastky úveru považoval za rozporné so zákonom s poukazom na ustálenú judikatúru ako aj rozhodnutie C-377/14 vo veci Radlinger. Mal tiež za to, že pre civilno-právnu úžeru odporujúcu dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka) je zmluva absolútne neplatným právnym úkonom.

4. Žalobca na vyjadrenie žalovaného reagoval podaním z 26.6.2019, v ktorom okrem iného tvrdil, že zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen na listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami ako aj prílohami tvoriacimi súčasť zmluvy o revolvingovom úvere (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o revolvingovom úvere. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/11/2014-166 tvrdiac, že termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi obsahujúceho aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Ďalej uvádzal, že pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože pojmy „termín“ a pojem „dátum“ nie sú používané ako synonymá. Podporne poukazoval aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy súdny dvor uvádzal, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok II. rozsudku v spomenutej veci). Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov. Prípadný záver súdu spájajúci bezúročnosť úveru s neúvedením termínu konečnej splatnosti odporuje podľa jeho názoru smernici 2008/48/ES (v tomto smere poukazoval na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého čl. 23 smernice 2008/48 sa má vykladať tak, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neúvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku). Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone o spotrebiteľských úveroch schválená dňa 12.10.2017. K náležitosti vyžadovanej § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch tvrdil, že uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky je potrebné len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, čo nie je daný prípad.

Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018 sp. značka 3Cdo/146/2017, podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Tvrdil, že jazykový doslovný výklad právnej normy by odporoval jej systematickému výkladu. Ak by zmluva mala obsahovať rozpisanie splátky, potom nemá žiadny zmysel právo spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Uplatnenie jazykového výkladu právnej normy popiera aj povinnosť rešpektovať účinky újného práva. V kontexte napádaného rozhodnutia sa potom samotné konanie o predbežnej otázke pred Súdny dvorom EÚ vo veci C-42/15 a aj rozhodnutie javia ako zbytočné a bezvýznamné. K povahe a prípustnosti poplatku za poskytnutie úveru poukázal na jeho posúdenie Národnou bankou Slovenska pod č. OFS - 12322/2015 vydaného s poukazom na § 1 ods. 3 písm. a), písm. c) zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom, podľa ktorého poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru (spolu s úrokom) predstavuje plnenia za poskytnutie služby. V nich je transparentným spôsobom uvedené, že „poplatok za poskytnutie úveru“ je súvisiacim nákladom pri poskytnutí spotrebiteľského úveru. V kontexte neho argumentoval legitímnym očakávaním spočívajúcim v garancii čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochranou súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie (poukazujúc na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06 a nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 10/04). Poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou súčasťou obchodnej praxe spojenej s poskytovaním úverov, pričom tento fakt bol a je zohľadnený aj príslušnou právnou úpravou [v tejto súvislosti poukazoval na § 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov ako aj na § 1 ods. 3 písm. i), § 2 písm. g) a § 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch]. Z jeho označenia je nepochybné, za čo konkrétne sa uhrádza a netýka sa žiadnej z činností ako je vedenie, evidencia alebo správa spotrebiteľského úveru. Vyššie uvedené podporuje aj zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. Cpjn 203/2013 (stanovisko vo veci bankových poplatkov), podľa ktorého argument o vlastnom záujme úverového veriteľa spravovať úver je zavádzajúci, pretože každý dobrovoľne uzavretý obchod i poskytnutie úveru, vrátane plnenia ďalších povinností dohodnutých v zmluve o úvere je záujmom oboch strán. Vo vzťahu k nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miere nákladov tvrdil, že dohoda o poskytovaní služieb je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere čo vyplýva z čl. I. bod 2 dohody, a teda má právnu povahu individuálneho dojednaní. Táto dohoda o poskytovaní služieb je aj osobitne podpísaná. Dlužník podpísaním tlačiva žiadosti/zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytovaní služieb. Keďže Dohoda o poskytovaní služieb je dobrovoľná a nebola podmienkou pre získanie úveru, odplata za poskytnutie balíka služieb sa nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver, pričom poukázal na § 2 písmeno g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak by teda žalovaný Dohodu vôbec nepodpísal, táto by nikdy nevznikla. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, taký postup bol v rozpore so zákonom.

5. K replike žalobcu, ktorá bola žalovanému doručená na oboznámenie 3.7.2019 sa žalovaný do vydania uznesenia o skončení dokazovania nevyjadril. Na pojednávaní konanom 11.7.2019 cestou svojej matky, ktorá na pojednávaní predložila splnomocnenie na jeho zastupovanie na súdnom pojednávaní len doplnil, že je ochotný splatiť celý úver okrem úžerníckych úrokov a poplatkov, ktoré žalobcovi nepatria.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 11.7.2019, na ktoré predvolal ako právneho zástupcu žalobcu (doručenie predvolania vykázané 18.6.2019) tak aj žalovaného (doručenie predvolania vykázané dňa 21.6.2019). Žalobca a jeho právny zástupca žiadali prejednať vec v ich neprítomnosti (podanie z 25.6.2019), žalovaný sa na pojednávanie neustanovil. Súd preto uznesením rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného. Vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených do spisu a ostatným jeho obsahom, hlavne dôkazom o poukázaní sumy čerpaného úveru na čl. 3, pokusom o zmier z 8.6.2016 na čl. 4, oznámením o zosplatnení úveru z 15.5.2016 na čl. 5 s doručenkou na čl. 8, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 21.8.2014 na čl. 6 s pripojenými zmluvnými dojednaniami na čl. 7, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 21.8.2014 na čl. 9, prehľadom platieb na úhradu poskytnutého úveru na čl. 10, vyjadrením žalovaného z 13.6.2019 na čl. 15, vyjadrením žalobcu z 26.6.2019 na čl. 37-44, pričom zistil tento skutkový stav.

7. Dňa 19.8.2014 požiadal žalovaný žalobcu písomnou žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu, pričom v žiadosti v bode 5 uviedol, že požaduje úver vo výške 1.050,- Eur, so splatnosťou úveru v 36-tich mesačných splátkach, s mesačnou splátkou 37,28 Eur (vrátane úrokov), celkovou čiastkou, ktorú má žalovaný zaplatiť v sume 1.377,08 Eur, predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej aj len „RPMN“) vo výške 20,92 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 18,04 %, priemernou RPMN 44,06 %, poplatkom za poskytnutie úveru v sume 35,- Eur a informatívnym údajom o predpokladanej mesačnej platbe zahŕňajúcej aj Dohodu o poskytovaní služieb, ak bude táto uzavretá v sume 62,76 Eur. V označenom dokumente (žiadosť/zmluva) sa ďalej v bode 6 nachádzajú údaje o schválenom úvere s nasledovným znením: informatívny údaj o mesačnej platbe zahŕňajúca mesačnú splátku a platbu podľa Dohody o poskytovaní služieb: 62,76 Eur, poskytnutá čiastka úveru: 1.050,- Eur, splatnosť úveru /počet splátok: 36 mesiacov, mesačná splátka (vrátane úrokov): 37,28 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania + poplatok za poskytnutie úveru): 1.377,08 Eur, RPMN za úver 20,92 %, ročná úroková sadzba úveru 18,04 %, priemerná RPMN 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 0,- Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 0,- Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 0 %, ročná úroková sadzba revolvingu 5,15 %, poplatok za poskytnutie úveru 35,- Eur. V čl. 8 pod názvom „Sankcie“ sa v ods. 8.1 uvádza, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % ročne). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13 ods. 13.1 písm. a) zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka, podľa tejto zmluvy je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania. Podľa nasledujúceho ods. 8.2 okrem zmluvnej pokuty podľa ods. 8.1 zmluvy je dlžník povinný veriteľovi zaplatiť úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 8.1. tejto zmluvy nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 8.3. zmluvy (trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.). Žiadosť/zmluva je podpísaná žalovaným 19.8.2014 a žalobcom 21.8.2014.

8. V zmysle bodu 2.3. zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalobcu pripojených k zmluve, veriteľ poskytne Dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet Dlžníka uvedený v Zmluve o RÚ v deň nadobudnutia účinnosti tejto Zmluvy o RÚ (ďalej len „Deň poskytnutia úveru“). V zmysle bodu 2.5 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalobcu pripojených k zmluve, poplatok za poskytnutie úveru je splatný v deň uzavretia zmluvy. V zmysle bodu 3.3. zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalobcu pripojených k zmluve, pri stanovení RPMN v bode 5. Žiadosti/Zmluvy zmluvné strany vychádzajú z predpokladu, že medzi vyplatením úveru a splatnosťou prvej splátky uplynie práve rovnaký mesiac, a že splatnosť každej nasledujúcej splátky bude nasledovať vždy po uplynutí ďalšieho rovnakého mesiaca od splatnosti predchádzajúcej splátky. Za rovnaký mesiac sa podľa tejto Zmluvy o RÚ a podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje 30,41666 dňa, t.j. 365/12. V zmysle bodu 4.4 druhá a tretia veta zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalobcu pripojených k zmluve, celková výška úveru spolu s úrokmi je splatná v pravidelných mesačných splátkach, pričom výška jednotlivých splátok úveru vrátane úrokov zostáva rovnaká, splatnosť jednotlivých splátok (časové rozvrhnutie) v jednotlivých mesiacoch zostáva nezmenená a vyplýva z platného splátkového kalendára (pozri čl. 4., ods. 4.5.). Predpokladaná výška RPMN úveru po poskytnutí revolvingu uvádzaná v bode 5 Žiadosti/Zmluvy vychádza z predpokladu, že medzi dňom vyplatenia poskytnutého revolvingu a dňom splatnosti prvej splátky po poskytnutí revolvingu uplynie práve rovnaký mesiac, a že splatnosť každej nasledujúcej splátky bude nasledovať vždy po uplynutí ďalšieho rovnakého mesiaca od splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmysle bodu 4.5 druhá veta zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalobcu pripojených k zmluve, deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. V bode 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalobcu pripojených k zmluve, súčasťou zmluvy je aj príloha č. 7: Oznámenie Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (podľa čl. 2., ods. 2.2 tejto Zmluvy o RÚ) obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru. V zmysle bodu 10.1 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalobcu pripojených k zmluve, poplatok za poskytnutie úveru sa uhrádza jeho započítaním so sumou úveru a rozdiel bude vyplatený na účet Dlžníka; týmto nie je dotknuté ustanovenie nasledujúcich odsekov.

9. Dňa 21.8.2014 žalobca písomne spracoval oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX. V tomto oznámení je uvedené meno dlžníka, veriteľa, údaje o schválenom úvere, a to číslo zmluvy, schválená výška úveru 1.050,- Eur, splatnosť úveru 36 mesiacov, výška mesačnej splátky 37,28 Eur, z toho istina 29,17 Eur a úroky 8,11 Eur, splátka podľa dohody o poskytnutí služby (mesačne) 25,48 Eur, výška celkovej platby na úhradu 62,76 Eur, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 35,- Eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 1.10.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1.9.2017, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky k 1. dňu v mesiaci, celková výška úveru 1.050,- Eur, RPMN úveru 20,92 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy 44,06 %, úverový limit 1.050,- Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.342,08 Eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb je 917,28 Eur, ročná úroková sadzba úveru 18,04 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15 %, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy 21.8.2014.

10. Medzi stranami bolo nesporné, že žalobca poukázal žalovanému sumu 1.015,- Eur dňa 21.8.2014 a žalovaný žalobcovi uhradil do podania žaloby celkovo sumu 925,- Eur (dňa 25.9.2014 sumu 63,- Eur, 2.10.2014 sumu 63,- Eur, 25.1.2014 sumu 63,- Eur, 15.12.2014 sumu 63,- Eur, 30.4.2015 sumu 63,- Eur, 11.5.2015 sumu 63,- Eur, 15.6.2015 sumu 63,- Eur, 16.7.2015 sumu 65,- Eur, 23.9.2015 sumu 63,- Eur, 23.10.2015 sumu 70,- Eur, 27.11.2015 sumu 60,- Eur, 14.12.2015 sumu 63,- Eur, 18.1.2016 sumu 60,- Eur, 22.2.2016 sumu 63,- Eur, 19.5.2016 sumu 40,- Eur).

11. Oznámením o zosplatnení zo dňa 15.5.2016 žalobca žalovanému oznámil, že k označenému dňu bol v omeškaní s úhradou splátok č. 18, 19, a 20 v celkovej sume 181,92 Eur. Zároveň žalovanému oznámil, že ak sa s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok dostane do omeškania o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Doručenie uvedeného oznámenia žalobca preukázal doručenkou k 19.5.2016.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

15. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

16. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

17. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

18. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20140613.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona čo spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

28. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

30. Podľa § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

31. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Podľa § 3a ods. 1 až 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu 2a) pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.

36. Predmetom konania bol nárok žalobcu, ktorý odvíjal od formulára - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere (ďalej len ako zmluva), ktorej účelom bolo poskytnutie úveru podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky bez uvedenia účelu, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach. V konaní nie je sporné, že na strane poskytovateľa úveru ide o podnikateľa a na strane žalovaného - príjemcu služby - fyzická osoba ako spotrebiteľ. Podporne platí na daný vzťah aj úprava § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

37. Vzhľadom k tomu, že vo veci ide o zmluvný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, bolo potrebné skúmať, či uzavretá zmluva o úvere spĺňa obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že v bode 5 zmluvy sú uvedené údaje zo strany žalovaného v súvislosti s požadovaným úverom a v bode 6 zmluvy sú údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere. Zo strany

žalovaného bola zmluva podpísaná dňa 19.8.2014 a žalobca ju podpísal dňa 21.8.2014. Keďže údaje v bodoch 5 a 6 zmluvy sú zhodné, je potrebné uviesť, že žalobca návrh na uzavretie zmluvy žalovaným akceptoval, a teda medzi sporovými stranami došlo k uzavretiu zmluvy, podľa ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému finančné prostriedky vo výške 1.050,- Eur a žalovaný sa zaviazal úver žalobcovi splácať v 36 mesačných splátkach po 37,28 Eur s tým, že spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb mala byť výška mesačnej splátky v sume 62,76 Eur. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť, t.j. úver a úroky za celú dobu čerpania úveru, bola uvedená vo výške 1.342,08 Eur. Námietku absolútnej neplatnosti zmluvy pre civilnoprávnu úžeru však súd neakceptoval, pretože žalovaný nepreukázal svoje zneužitie tiesne, neskúsenosti ľahkomyselnosti, či dôverčivosti veriteľom tak, ako to má na mysli § 39a Občianskeho zákonníka.

38. Uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere v bode 7 odkazuje na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (ďalej „zmluvné dojednania“) a preto vo vzťahu k otázke splatnosti splátok úveru, a termínu konečnej splatnosti úveru možno vychádzať len z obsahu týchto zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré v zmysle označenej inkorporačnej doložky vyplývajúcej z bodu 7. Zmluvy je potrebné považovať za jej súčasť. Predovšetkým z bodu 3.3, 4.4 a 4.5 možno vyvodiť, že medzi vyplatením úveru a splatnosťou prvej splátky má uplynúť rovnaký mesiac a že splatnosť každej nasledujúcej splátky bude nasledovať po uplynutí ďalšieho rovnakého mesiaca od splatnosti predchádzajúcej splátky (za rovnaký mesiac sa považuje 30,41666 dňa). Zároveň je nutné konštatovať, že tieto údaje sú uvedené mimo základných údajov o schválenom úvere v bode 6. zmluvy a vyžadujú matematický prepočet určenia splatnosti konkrétnych splátok, ktorý poznatok nemôže byť pre spotrebiteľa jasný hneď pri podpise zmluvy. Dôvodný je tak záver, že žalovaný nebol pri uzatvorení zmluvy dostatočne informovaný o konkrétnom dátume splatnosti jednotlivých splátok, dátume splatnosti prvej splátky úveru, ako aj dátume konečnej splatnosti, keďže splatnosť splátok mala nastať postupne, vždy po pripočítaní tzv. rovnakého mesiaca, ktorý predstavuje 30,41666 dní odo dňa vyplatenia úveru, teda od 21.8.2014. Tento spôsob dohodnutia splatnosti splátok je podľa názoru súdu v rozpore so zásadou transparentnosti, vyžadujúcou vo vzťahu k spotrebiteľovi, aby tento mal pred uzavretím zmluvy reálnu možnosť posúdiť všetky podmienky navrhovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žiada sa poznamenať, že v danom prípade bolo splatnosť prvej splátky možné určiť na 20.9.2014 a splatnosť každej ďalšej splátky matematickým spôsobom po uplynutí 30,41666 dňa, čo sa okrem iného nevyhlo zaokrúhľovaniu číselnej hodnoty dňa splatnosti splátky (súdu sa javí, že ďalšia splátka bola pri použití tohto ustanovenia zmluvných dojednaní splatná 21.10.2014, nasledujúca 20.11.2014 a v poradí 36. splátka 20.8.2017). Uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru len formou návodu v podobe matematického vzorca podľa názoru súdu nemožno považovať za naplnenie zákonnej požiadavky na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru, keďže v zmysle označených ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o úvere má obsahovať „termín“, a nie „spôsob výpočtu termínu“, či „vzorec na výpočet termínu“. Slovom „termín“ sa pritom rozumie „vymedzenie času, v ktorom treba splniť niečo“ (pozri Krátky slovník slovenského jazyka 4, 2003; dostupný na <http://slovniky.juls.savba.sk>). Na podporu tohto záveru možno uviesť, že aj v prípade iných typov zmluvných dojednaní rozlišujú právne predpisy (celkom odôvodnene) určenie konkrétneho údaja a spôsobu jeho výpočtu. Ako príklad možno poukázať na § 544 ods. 2 OZ týkajúci sa zmluvnej pokuty, ktorá je podobne formalizovaným inštitútom ako kategória zmlúv o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého v dojednaní o zmluvnej pokute musí byť určená výška pokuty alebo spôsob jej určenia, či na § 409 ods. 2 Obchodného zákonníka týkajúci sa dojednania kúpnej ceny, podľa ktorého v zmluve musí byť kúpna cena dohodnutá alebo musí v nej byť aspoň určený spôsob jej dodatočného určenia. Vyžadovanie dátumového určenia splatnosti jednotlivých splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere a dátumového určenia konečnej splatnosti úveru je preto v danom prípade namieste a ich absenciu v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať za jeden z dôvodov vyhodnotenia poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

39. Podľa názoru súdu v predmetnej zmluve chýba aj ďalšia povinná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN. Žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie istiny úveru, úrokov a poplatkov, teda musí okrem iného preukázať, že zmluva má všetky náležitosti, aby sa úver nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru súdu nepostačuje, ak je v zmluve uvedená len hodnota RPMN, keď zákon výslovne uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je potrebné uviesť aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ktorý údaj je potrebné považovať za najdôležitejší pre spotrebiteľa, nakoľko zahŕňa v sebe všetky

náklady, ktoré spotrebiteľ s poskytnutím úveru musí veriteľovi zaplatiť. Ani zmluvné dojednania, ktoré v zmysle označenej inkorporačnej doložky možno považovať za súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, neuvádzajú prehľadne všetky predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Súd považuje za nesprávny aj údaj o hodnote RPMN uvedenej v zmluve z dôvodu, že platba podľa dohody o poskytovaní služieb (25,48 Eur mesačne) nebola započítaná do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, hoci už v zmluve žalobca spotrebiteľa informoval o takejto výške mesačnej platby. Aj keď žalobca nepredložil znenie označenej dohody o poskytovaní služieb, nepochybne táto dohoda súvisí s uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere (obsahuje odkaz na mesačné platby podľa nej a obsah služieb je vymedzený v zmluvných dojednaniach tvoriacich súčasť zmluvy o úvere). Ide teda o zmluvu závislú vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere a v ich vzájomnej súvislosti je potrebné aj posudzovať parametre poskytnutého spotrebiteľského úveru, pretože podľa názoru súdu obe právne úkony, aj keď stranami osobitne podpísané, tvoria jednu zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobca v konaní nepreukázal, že dohodou o poskytovaní služieb dojednaná platba nepatrí do celkových nákladov z dôvodu, že ide o náklady na doplnkovú službu súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktoré nepodmieňovali poskytnutie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok. Už priamo v uzavretej zmluve totiž bola dojednaná výška platby spotrebiteľa pre prípad uzavretia dohody a o poskytnutí služieb, obsah samotných služieb bol v zmluvných dojednaniach definovaný a tak je dôvodné považovať tieto služby za súčasť podmienok, za ktorých bol úver žalobcom ponúkaný. Z hľadiska obsahu záväzku vyplývajúceho z predmetnej dohody je zrejmé, že tieto služby prevažne neslúžia záujmom spotrebiteľa, ale slúžia len záujmom dodávateľa a spotrebiteľovi sú ňou v podstate vnútené služby, o ktoré vôbec nemá záujem, pričom táto dohoda zaväzovala zaplatiť za niečo, čo vôbec nebolo dodané. V prípade zahrnutia odplaty za tieto doplnkové služby do výpočtu RPMN pri zmluve z 21.8.2014 bola jej hodnota v skutočnosti 79,18 % a nie v zmluve uvádzaných 20,92 % (bližšie <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>). Je teda nepochybné, že RPMN bola uvedená nesprávne a v neprospech spotrebiteľa, čo zakladá dôvod bezúčinnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru založený na § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nesprávne a v neprospech spotrebiteľa potom bola uvedená sa v zmluve aj celková výška nákladov spotrebiteľa (2.294,36 Eur).

40. Ďalej súd poukazuje na to, že v obdobných veciach bolo opakovane judikované, že poskytovanie úveru za stavu, že si z neho ešte pred jeho poskytnutím dodávateľ zinkasuje nejakú jeho časť, je v rozpore s ratio legis právnej úpravy úveru (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co 109/2011 z 21.11.2012, rozsudok Okresného súdu Bardejov č.k. 7C/92/2016-88 zo 14.2.2018 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/71/2018-127 z 26.11.2018). Veriteľ poskytovaného spotrebiteľského úveru má nepochybne právo na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru, tento však nemôže byť priamo na základe zmluvného dojednania inkasovaný tak, že spotrebiteľovi sú v skutočnosti vyplatené úverové prostriedky v nižšej výške, než ktorá bola zmluvne dohodnutá. To zakladá neplatnosť bodu 10.1 zmluvných dojednaní o uhradení poplatku za poskytnutie úveru jeho započítaním so sumou úveru a vyplatení len rozdielu úverových prostriedkov na účet dlžníka.

41. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že ním vydané oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je potrebné považovať za súčasť zmluvy v zmysle bodu 7 ods. 7.1 zmluvných dojednaní, súd zastáva názor, že súčasťou zmluvy môže byť len tá časť zmluvnej dokumentácie týkajúca sa spotrebiteľského úveru, ktorá je výslovne uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma zmluvnými stranami. V danom prípade však toto oznámenie nebolo bodom 7. žiadosti/zmluvy podpísanej oboma zmluvnými stranami označené za neoddeliteľnú súčasť zmluvy, na oznámenie odkazujú len formulárové a žalovaným nepodpísané zmluvné dojednania. V konaní pritom bolo preukázané, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX - bolo vystavené dňa 21.8.2014 žalobcom jednostranne a okrem obsahových náležitostí uvedených v bode 6 zmluvy o úvere v ňom boli uvedené aj ďalšie údaje, ako je dátum splatnosti jednotlivých splátok k 1. dňu v kalendárnom mesiaci, dátum splatnosti prvej splátky úveru k 1.10.2014, ako aj dátum poslednej splátky úveru k 1.9.2017, ktoré však nesedia s vyššie opísaným obsahom zmluvných dojednaní a z neho vyvodенých pravidiel určenia splatnosti splátok a termínu konečnej splatnosti úveru. Takto dátumovo špecifikované údaje však neboli súčasťou žiadosti /zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobca ich uviedol len následne do oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, preto toto oznámenie je potrebné podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka považovať za nový návrh zmluvy, ktorý však nebol zo strany žalovaného prijatý relevantným právnym úkonom. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalobcu nebolo ani tvrdené, ani preukázané, že žalovaný toto oznámenie akceptoval, súd toto oznámenie len s ohľadom na odkaz

v pripojených tzv. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. formulároveho typu, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť (teda ním nemohli byť ani individuálne dojednané) nemôže považovať za súčasť uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

42. S ohľadom na záver, zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona, resp. tieto sú uvedené v nesprávnej výške a v neprospech spotrebiteľa (napríklad výška spotrebiteľského úveru, výška RPMN) spotrebiteľský úver súd posúdil ako bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má tak len nárok na vrátenie istiny úveru, ktorá bola žalovanému poskytnutá, nie však na úroky a poplatky. Z poskytnutého úveru vo výške 1.050,- Eur žalobca v zmysle bodu 10.1 Zmluvných dojednaní započítal 35,- Eur na poplatok za poskytnutie úveru (na ktorý vzhľadom na to, že úver je bez úrokov a bez poplatkov nemal žalobca nárok), žalovanému bol preto poskytnutý úver v realnej výške 1.015,- Eur, ktorý žalovaný splatil vo výške 925,- Eur. Tieto skutočnosti neboli v konaní zo strany žalovaného relevantne spochybnené, preto ich súd považoval za nesporné. Žalobca potom má nárok na zaplatenie sumy 90,- Eur (suma poskytnutého úveru vo výške 1.015,- Eur mínus úhrady žalovaného vo výške 925,- Eur), preto v tejto časti žalobe vyhovel. V prevyšujúcej časti žalobou uplatnený nárok na zaplatenie istiny dlhu súd zamietol ako nedôvodný.

43. Keďže žalovaný bol v zmysle ustanovení zmluvy povinný vrátiť poskytnutý úver v rovnomerne (t.j. na jednotlivé mesiace) rozvrhnutých splátkach, súd v ďalšom skúmal, či žalobca splnil podmienky vyžadované § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z vyššie opísaných zistení vyplýva, že k 4.6.2016, kedy podľa žalobcu malo nastať zosplatenie úveru, bol žalovaný v zmysle ustanovení zmluvy a zmluvných dojednaní povinný zaplatiť 21 splátok, ktoré pri zohľadnení záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a rešpektovaní zmluvnej dohody o povinnosti žalovaného zaplatiť úver v 36 splátkach s konečným termínom splatnosti 20.8.2017 činili celkovo sumu 612,50 Eur (t.j. 21 x 29,17 Eur, resp. pri každej 3. splátke 29,16 Eur). Ku dňu 4.6.2016 však bola žalovaným v skutočnosti zaplatená suma 925,- Eur a tak je dôvodný záver, že tým boli žalovaným úplne zaplatené všetky splatné splátky a navyše aj suma 347,50 Eur. S ohľadom na ustálený záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru je vylúčené, aby uvedené platby žalovaného mohli byť zarátané na akékoľvek úroky alebo poplatky účtované žalobcom. Ku dňu žalobcom tvrdeného zosplatenia úveru teda žalovaný nebol v omeškaní so splatením žiadnej splatnej splátky a to najmenej 3 mesiace pred uplatnením práva požadovať predčasné splatenie úveru. V dôsledku toho nebol úkon zosplatenia úveru vykonaný za splnenia podmienok vyžadovaných § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Samotný akt zosplatenia úveru je jednostranný adresovaný hmotnoprávny úkon, pri vykonaní ktorého musia byť splnené zákonné podmienky, čo v danom prípade absentuje. Preto je žalobcom vykonané zosplatenie úveru absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom a to konkrétne s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

44. Žalobe súd čiastočne vyhovel aj ohľadne uplatneného úroku z omeškania s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády (žiadaného len vo výške 0,4 % ročne zo žalovanej istiny). Na základe skutkových zistení vyvedených z vykonaného dokazovania je potrebné konštatovať, že žalobca na súde uplatnil pohľadávku z úveru, ktorého splatnosť nastala postupne so splatnosťou jednotlivých splátok, pričom do omeškania sa žalovaný dostal až 23.5.2017 s 33. splátkou splatnou 21.5.2017 v sume 29,16 Eur a to v rozsahu sumy 2,5 Eur. Úplná splatnosť úveru nastala 20.8.2017, pričom od 22.8.2017 bol žalovaný v omeškaní so sumou 90,- Eur. Nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,4 % súd ustálil za obdobie od 23.5.2017 do 21.8.2017 v sume 0,03 Eur a takto vyčíslenú sumu úrokov z omeškania súd považoval za dôvodnú priznať spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 90,- Eur za obdobie od 22.8.2017 do zaplatenia, čím v tejto časti žalobe vyhovel. Nakoľko z dôvodov uvádzaných nižšie súd nepovažoval za dôvodný uplatnený nárok na zmluvnú pokutu, nemôže nastať splnenie predpokladu, ktorým podmieňoval žalobca priznanie výšky úroku z omeškania v jeho zákonnej výške 5,00 % ročne (žiadaného odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.050,- Eur).

45. Pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne zo sumy 417,08 Eur s poukazom na časť 8 bod 8.1. Zmluvy súd zastáva názor, že takéto dojednanie o zmluvnej pokute pre dojednanú výšku zmluvnej pokuty predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predmetná zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy, nesmie teda obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za nekalú podmienku sa považuje zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne

dohodnutá, a ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, pričom podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou, obsah ktorej zmluvy a jej príloh nemal spotrebiteľ možnosť ovplyvniť. V posudzovanom spore dojednanie o zmluvnej pokute predstavuje neprijateľnú, a tým neplatnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 4 písm. k), ods. 5 Občianskeho zákonníka), keďže zmluvná pokuta bola dohodnutá pre prípad porušenia povinnosti, za ktoré žalobca môže (a podanou žalobou tak aj urobil) žiadať zákonné úroky z omeškania, ide teda o ďalšiu (duplicitnú) sankciu za omeškanie. V tejto súvislosti súd poukazuje na názor Jaroslava Krajča vyslovený na str. 157 v publikácii „Spotrebiteľská zmluva v aplikačnej praxi v SR a EÚ“, vydavateľstvo Eurounion-Ikarus, r. 2011, ktorý uvádza, že neprimeranou zmluvnou podmienkou môže byť napríklad zmluvná pokuta, dojednaná popri zákonnej povinnosti úroku z omeškania vyplývajúcej zo zákona. Aj v tomto kontexte súd vyhodnotil predmetnú zmluvnú podmienku ako neprijateľnú. Takisto súd vyhodnocoval dotknutú zmluvnú podmienku v kontexte so všetkými právami a povinnosťami zo zmluvy a zobral do úvahy, že dojednaná odplata za poskytnutý úver predstavuje za obdobie 3 rokov navýšenie o viac ako 30 % výšky poskytnutého úveru, teda je dohodnutá v takej výške, ktorá (ak by zmluva netrpela nedostatkami, pre ktoré by bolo potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov) dostatočne kompenzuje prípadnú škodu žalobcu vzniknutú v dôsledku omeškania sa žalovaného popri súčasnej existencii zákonnej sankcie v podobe úroku z omeškania za čas omeškania žalovaného so splácaním svojho záväzku. Pokiaľ žalobca uvádzal, že si uplatnil sankcie spojené s omeškaním žalovaného a v rámci toho aj žalovanú zmluvnú pokutu v súlade s ust. § 3a nariadenia vlády, tak aby tomu tak skutočne malo byť, v podstate jeden z týchto nárokov, a to v konkrétnom prípade zákonný úrok z omeškania, moderoval (ponížil) tak, aby to tomuto ustanoveniu zodpovedalo. Ak chcel žalobca docieľať naplnenie zmyslu ustanovenia § 3a nariadenia vlády, tak už samotná výška zmluvnej pokuty dojedanej pre prípad omeškania v zmluvy, mala byť zmluvne upravená tak (v takej výške), aby spolu so zákonným úrokom z omeškania neprevyšovala najvyššie prípustnú výšku. Ako súd už uviedol, v danom prípade, aby sa žalobca vôbec dostal na „najvyššie prípustnú hranicu“ znížil jednu z týchto sankcií, v tomto prípade úrok z omeškania a uplatnil si ho vo výške len niečo okolo 10 % výšky tzv. zákonného úroku z omeškania, ktorý mohol požadovať, aby spolu so zmluvnou pokutou táto výška neprekračovala najvyššie prípustnú hranicu a aby presne túto hranicu dosiahla. Hoci veriteľ pochopiteľne nemusí využiť všetky sankcie dané či už zákonom, alebo ktoré boli dojednané zmluvne pre prípad omeškania, tieto sankcie nemôžu ako celok (zákonné + zmluvné) prevyšovať najvyššie prípustnú hranicu, teda tie, ktoré si chce dojednať zmluvne, môže dojednať (a nie len uplatňovať si ich) len v rámci existujúcich limitov, zohľadniac už danú výšku možných zákonných sankcií v čase uzatvorenia zmluvy. Išlo by o iný postup, než ktorý žalobca zvolil, keď tento si dojednal zmluvnú pokutu v takej výške, ktorá spolu so zákonným úrokom z omeškania prevyšuje najvyššie prípustnú hranicu a túto hranicu sa až následne snažil dosiahnuť tým, že veľmi výrazne ponížil uplatnené úroky z omeškania o takmer 90 % z ich zákonnej výšky. Z uvádzaných dôvodov súd nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol, prihliadal pritom aj na rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7Csp/17/2018 z 2.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.1.2019, ktorým bola právoplatne určená neprijateľnosť zmluvnej podmienky obsiahnutej v bode 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere opakovane uzatváranej žalobcom so spotrebiteľmi.

46. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky spočívajúci v nákladoch na právne zastúpenie pri úkone Pokus o zmier, súd túto žalobcovi nepriznal, nakoľko vykonanie takéhoto úkonu a výška týchto nákladov neboli súdu preukázané.

47. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. V konaní mal žalobca úspech v rozsahu 22 % z uplatneného práva, neúspech v rozsahu 78 % (čo je súčasne úspechom žalovaného). V danom prípade žalobca bol prevažne neúspešný a žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, preto súd rozhodol, že žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.